

[Niels Helveg Petersen.]

kom til at stå i sådanne skrifter. Derfor mener jeg ikke, det er den rigtige måde at gribe sagen an på.

Hr. Morten Langes dagsorden kan jeg på grund af ordvalget selvsagt ikke støtte, hvorimod jeg kan anbefale den af hr. Ivar Nørregaard på socialdemokratiets og regeringspartierne vegne foreslåede dagsorden, idet jeg sluttelig udtrykker tilfredshed med, at der mellem de fire partier fortsat er enighed om linjen i dansk markedspolitik.

Morten Lange: Jeg forstod, at jeg trådte ind i statsministerens gebet med, hvad jeg sagde om Nordekforhandlingerne. Jeg skal, hvad det angår, først nævne, at det var et punkt af væsentlighed for folketinget ved sidste markedsdebat, og markedsministerens beretning til os i dag var på dette punkt bogstavelig talt uden enhver oplysning ud over en i almindelige vendinger holdt beklagelse. På den baggrund må det kun være rimeligt, at man fremfører synspunkter om, hvad der kan have forårsaget et skibbrud. Når markedsministeren ikke mener, han vil give os brugbare oplysninger, så kan man kun anstrenge sig for at se at finde nogle løsninger. Det forekommer mig, at man i hele den debat glemmer, at mens forhandlingerne om Nordek løb, skete der samtidig en aktivering af fællesmarkedstilslutningsmulighederne, og jeg vil tro, at det er noget i den retning, som har gjort, at man fra finsk side har lagt mere vægt på det danske og det norske standpunkt, end man gjorde på et tidligere tidspunkt af Nordekforhandlingerne. Men hvis statsministeren eller markedsministeren vil tilbyde en bedre forklaring, som der er grund til at have mere tillid til, så skal jeg ikke være den, der giver mine bidrag til historien; jeg vil bare gerne have de forklaringer først. Som tingene ligger, er jeg bange for, at det, jeg har fremført her, indeholder en hel del af det rigtige.

Markedsministeren stillede jeg i virkeligheden et spørgsmål til, og det har jeg til en

vis grad fået besvaret i den dagsorden, som han formodentlig er bekendt med der er foreslået. Jeg spurgte ham, om han mente, hans mandat var godt nok. Jeg fik ikke noget svar; jeg fortolker det derhen, at markedsministeren må mene, at hans mandat er godt nok. Jeg er ikke helt sikker på, som tiden skrider frem, at han ikke fra tid til anden vil komme tilbage og overveje, om det nu alligevel ikke bliver lidt vanskeligt at få ført et system igennem, som svarer til den holdning, som er kommet til udtryk fra socialdemokratiet og det radikale venstre under de forhandlinger, vi har haft her i dag.

Jeg var jo faldet helt og aldeles i unåde hos hr. Haunstrup Clemmensen. Det glæder mig. Selvfølgelig vil det ikke være helt så slemt, når han engang, hvis han ellers vil, har fået læst min tale igennem og set, hvad jeg faktisk sagde, så vil han modificere forskellige af sine påstande. Men jeg skal gerne gå ind på et par af dem, som han har tilføjet med hr. Niels Helveg Petersen.

Det var i begge tilfælde denne klage over, at vi ville ikke acceptere fællesmarkedet, men hvad ville vi i det hele taget have? Vi ville ingenting, vi var snæversynede nationalistiske og sådan noget lignende — o. k. Jeg vil blot sige dertil: hr. Niels Helveg Petersen fabler om en løsere udgave af fællesmarkedet, på trods af at alle fællesmarkedetsarkitekterne sidder og skitserer reglerne for en fastere udformning af fællesmarkedet. Jeg tror ikke, man skal tage de herrer fællesmarkedetsarkitekter alt for let; det er folk, der i høj grad har haft greb om tingene hidtil. Med hr. Niels Helveg Petersens løsning med den løsere struktur osv. forekommer det mig, at det trækker længere og længere over i retning af, at den struktur, vi burde have valgt for europæisk samarbejde, er en EFTA-lignende struktur. Det havde været fornuftigt, det er stadig væk fornuftigt, og det er det synspunkt, socialistisk folkeparti er gået ind for. Det kan næppe kaldes et snævert, indskrænket, nationalistisk synspunkt.